

særlige Love, som ordnede disse Forhold; men hertil vil jeg gjøre den Bemærkning, at fordi man forsøgsvis har gjort en saadan Adskillelse med Hensyn til at lovordne Forholdene i Kjøbstæderne, paa Landet og i Kjøbenhavn, er det ikke sagt, at det er Noget, der behøver at vedblive bestandig. Vi arbeide jo alle paa at udjævne Forskjellighederne mellem Kjøbstæderne og Landet, og det forekommer mig, at der her er et saadant Grundprincip, med Hensyn til hvilket der meget godt kan være en Eighed, uagtet der er Forskjellighed i de Sager, som de vedkommeude Repræsentationer faa med at bestille. Jeg kan derfor ikke i den Omstændighed, at der hidtil har været særlige Love, for disse Kommuner, se Noget, som skulde være til Hinder for en Gang, og navnlig ved denne Leilighed, at komme ind paa at faae en fælles Lov, der omfattede det Hele. — Der er endnu gjort en Grundfætning gjældende, som jeg før oversaa, men som jeg heller, ikke vil lade være uimodsagt. Man har opregnet, hvad der i Kjøbenhavn og andre Kommuner ydes i Skat af de mindre beskattede Skatteydere i Forhold til de høiere Beskattede, og man har deraf uledet den Slutning, at da det mindre Antal høiere Beskattede udrede mere i Skat end det større Antal af mindre Beskattede, bør de mindre Beskattede ikke kunne blive Flertal i Vælgerkorpset. Med Hensyn dertil vil jeg gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at saalænge man ikke har en kommunal Skat med betydelig stigende Skala, er der slet ingen Forskjel at gjøre imellem Vælgerne, idet jeg antager, at de større Besiddere, de høiere Beskattede i Kommunen, stille mange flere Fordringer til Kommunens Velværemmeligheder end de mindre Beskattede. Jeg er overbevist om, at naar man havde en Repræsentation, i hvilken der var et ikke lidet Element af mindre Beskattede, vilde man i mange Tilfælde komme til en større Økonomi i Kommunerne, end der nu finder Sted. Der er Kjøbstadkommuner her i Landet — Forholdene ere meget forskellige, men der er i alt Fald nogle — hvori der udfoldes en saadan Luxus, at det tidt forhauser En, men jeg er overtydet om, at Sligt aldrig vilde kunne ske, dersom der i Repræsentationen var

en stor Del af dem, som svare mindre Skat, og for hvem Forholdet stiller sig saaledes, at man maa give Afkald paa en og anden Storartethed i de kommunale Etablissementer og hellere holde sig til de jævne, men dog nyttige. — Der er to Grunde, hvorfor jeg ønsker, at denne Lov skal blive vedtagen; den ene er den, at det er en retfærdig Fordring, at Enhver, der er Interessent i en saadan Forening som Kommunen, ogsaa skal have sin Stemme med. (Afbrudelse). Jeg siger, at Enhver, der er Interessent, som betaler Skat, ogsaa skal have Ret til at stemme; det kalder jeg en retfærdig Fordring. Min anden Grund er den, at jeg ønsker, at der skal være en større Økonomi i Kommunerne Bestyrelse end den, der paa mange Steder findes Sted. Det er de to Grunde, som jeg i Særdeleshed har til nu at ønske denne Lov fremmet. — Jeg forstod ikke rigtig Afbruddet før, men den syntes at skulle være et Angreb paa, hvad jeg sagde. (Stemmer: Nei, det var Tilslutning!). Jeg troede det Modsatte, og jeg forbeholder mig i alt Fald at svare derpaa, naar det kommer frem i artikulerede Lyde. — Jeg skal altsaa anbefale Flertallets Forslag og naturligtvis ogsaa stemme derfor.

Sindenburg: Naar det ærede Medlem, som nu satte sig, sammenlignede Kommunen med et Interessentskab og omtalte, hvem der var Interessenter i Kommunen, faa er denne Sammenligning vistnok meget passende, men naar man nu fører dette videre og ser, hvad der er det Retfærdige, naar Folk slutte sig sammen i hvilket som helst Interessentskab, saa vil det falde i Dinene, at, hvad man finder retfærdigt, er, at Indflydelsen paa Interessentskabets Anliggender staar i et passende Forhold til Interessenternes Tilfud. Det falder i et privat Interessentskab aldrig noget Menneske ind at forlange, at, naar f. Ex. en Del Personer have tilfudt $\frac{2}{3}$ af Interessentskabets Formue og bære de $\frac{2}{3}$ af dens Udgifter, at saa disse Personer skulde have mindre Indflydelse paa Interessentskabets Anliggender end den Del af Interessenterne, som kun have indfudt $\frac{1}{3}$ af Formuen og kun bære $\frac{1}{3}$ af Udgifterne; men det er netop